

SLOVENEC velja
po pošti na vse strani Jugoslavije in v Ljubljani:
za celo leto napr. . . K 84.—
za pol leta . . . 42.—
za četrt leta . . . 21.—
za en mesec . . . 7.—
Za posamezno celotno K 85.—

Sobotna izdaja:
za celo leto . . . K 15.—
za inozemstvo . . . 20—

**Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 8/III.
Rokopis se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Telefona štev. 50.**

SLOVENEC

Političen list za slovenski narod.

Inserati:
Enostolpna petitrsta (50 mm široka in 3 mm visoka ali niz prostor)
za enkrat . . . no K 1:20
Pri naročilu nad 10 objav popust.
Najmanjši oglas 9.0 mm K 4.—

Poslano:
Enostolpna petitrsta K 3.—
izhaja vsak dan (izjemlji pondeljek in dan po prazniku, ob 5. uri zjutraj).

Alma mater Labacensis. Pričetek vseučiliških predavanj v Ljubljani.

Včeraj ob 10. uri dopoldne se je na skromen, a pomemben način otvoril prvi tehnični visokošolski tečaj v Ljubljani. V ta namen so se zbrali na obrtni šoli zastopniki vlade, predsednik dr. Brejc, povrjenik za uk in bogočastje dr. Verstovšek, namestnik generala Smiljanica polkovnik Vukasovič, člani vseučiliške komisije z dr. Majaronom na čelu, člani društva slovov, inženjerjev, ravnatelj dr. Stergar, ing. Skaberne, ravn. Klinar, ves tehnični učiteljski zbor, dr. Vidmar, dr. Zupančič, ing. Vurnik, zastopnika mestne občine ljubljanske podžupan dr. Triller, ravnatelj dr. Zarnik, mestni ing. Zupanc, bogoslovni profesorji dr. Ušenčnik, dr. Zore, dr. Srebrnič, slovenski docenti dr. Nachtigall, dr. Ramovš, dr. Rostohar, muzejski ravnatelj dr. Mantuani, Rihard Jakopič, člani višjega šolskega sveta prof. Vadnal, dr. Grafenauer, dr. Skaberne, od poverjeništva za pravosodje dr. Polec, prof. dr. Žmavc, ravnatelj Mazi, profesor Jug, več zastopnikov drugih javnih in zasebnih korporacij, zastopnik zagrebških visokošolcev Josip Kovač ter skoro vsi slušatelji prvega našega tehničnega semestra.

Nagovor dr. Majarona.

Slovesnost je otvoril ob 10. uri 20 minut predsednik vseučiliške komisije dr. Majaron, ki je pozdravil navzoče in v svojem nagovoru, tako odličnem po stvarnosti in oblikovni popolnosti, podal kratko zgodovino zadnjega dela za vseučilišče v Ljubljani.

Današnji dan je dal dosedanjemu delu vseučiliške komisije za našo vseučiliško stvar sankcijo in pobudo. Ko se je naš narod odresel suženjstva, se je takoj spomnil svojega starega idealista, svojega vseučilišča. Dosedanje zaprake so izvirale iz sovraštva do slovenskega naroda in iz želje, da ostane v političnem in gospodarskem helotstvu. Toda v naši državi Srbov, Hrvatov in Slovencev ne more in ne sme biti plemenskega antagonizma; vsako pleme se mora razviti do viška svoje kulturne moći. Slovenija ni prinesla v novo državo le svojih naravnih bogastev, ampak tudi zaklade svojih duševnih sil. Te zaklade hočemo razmožiti z vseučiliščem v Ljubljani. Naše vseučilišče bo branik proti napadom od juga in severa, naše vseučilišče bo atsakcijsko ognjišče za one dele naše domovine, ki jih je krična sodba prisodila drugim.

To je imela vseučiliška komisija pred očmi in se je lotila dela z veliko vnemo. Prvo vprašanje je bilo, kako naj se uredi vseučilišče. Odločili smo se za tradicionalni tip s štirimi fakultetami, ki naj se združijo s tehnično fakulteto, ki je čedalje bolj spojena z znanstvenimi disciplinami vseučilišča. Zato nismo bili za osnutje visoke teh. šole, marveč za vseučilišče petih fakultet. Komisija se je tudi prepričala, da so dani pogoji glede učnih moći, čeprav stoji na strogem stališču, da smejo predavati samo može s popolno znanstveno kvalifikacijo. Prvotno smo namerjali spopolnjevati učni zbor s slovenskimi stolicami v Zagrebu, medtem pa naj bi se v Ljubljani izvrstile gradbene in tehnične priprave. Toda skazalo se je, da je ta načrt neizvedljiv, zato smo morali udariti naravnost proti cilju, čeprav je ta pot strma. Socialni oziri na naše trpeče dijaštvvo, ki je sedaj brez strehe, ter dejstvo, da naši državlji primanjkuje duševnih delavcev, nam je bilo opomin, da se mora vseučilišče v Ljubljani čimprej otvoriti. Zato se je komisija začetkom marca razdelila v subkomisije za pripravo posameznih fakultet. Medtem nam je prišla vesela vest iz Belgrada, da se vseučilišče začne že jeseni. Mi smo vse načrte glede organizacije posameznih fakultet predložili vladu — sedaj pričakujemo od nje in od narodnega predstavninstva odrešilne besede, da se osnuje tretje naše vseučilišče v Ljubljani. Prepričali smo se, da je zamuda v vsakem dnevu, če se ta ustanova odloži.

Kako je bilo prav, da smo s tehničnim visokošolskim tečajem takoj začeli, kaže visoko število slušateljev. Zato upamo, da dobimo sankcijo vlade in svojega naroda. Upamo, da se tehničnemu tečaju pridružijo še ostale štiri fakultete v Alma mater Labacensis. Prosim gospoda poverjenika za uk in bogočastje, da otvorí naš tehnični visokošolski tečaj.

Nato povzame besedo

poverjenik za uk in bogočastje dr. Verstovšek.

Slavna gospoda! Odlični gostje! Dragi gospodje akademiki!

V imenu deželne vlade si usojam vse prav iskreno pozdraviti. Lotili smo se

zopet novega resnega dela! Brez hrupa, brez manifestacij otvarjamo tehničko-visokošolske tečaje, ki naj bodo jedro bočne tehnične fakultete vseučilišča, katero nujno potrebuje slovenski narod kot najvišji kulturni zavod. Bistvu vsega šolstva je prilagoden današnja svečanost. Šolstvo mora imeti mir, ne smejo posegati v njega razburkani valovi vsakdanjega življenja, ker le na ta način se zamore dobro in lepo razvijati. Hvala Bogu, reči smem, da se šolstvo po prevratu po zaslugu vseh merodajnih činiteljev uspešno razvija in reorganizira po celem Slovenskem brez hrupa in brez nevarnih pojavorov primerno zahtevam našega naroda in v okviru nove od nas tako začeljene državne zgradbe, kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Gospoda! Od 18. stoletja je slovenski narod stremil za tem, da doseže najvišje šolstvo; živa potreba po njem je vsilila to idejo tudi nam, ki smo od nekdaj hrepeli po povzroči omike jugoslovenskih narodov. Narod se je iz sebe povzpel do one kulturne višine, ki je potrebna za ustanovitev najvišjega kulturnega zavoda, ki je sedaj dobro dozoreli sad znanstvenega razvoja, ki naj bode v bodoči najmarkantnejši izraz narodove individualnosti. Kar nam je bilo zabranjeno doslej, da se nam ni kot naravna posledica narodne enakopravnosti na široko odprla Alma mater v dobi suženjstva, to upamo v trdni veri doseči s pomočjo bratov Srbov in Hrvatov. Slovenski znanstveniki bodo delovali skupno s srbskimi in hrvatskimi učenjaki; tekma bude blagodejno vplivala in bogatila vse stroke na znanstvenem polju Jugoslovanov.

Čaka nas brez dvoma še premnogo težkoč, katerih se pa ne smemo prestarišti in premagali jih budem z dobro voljo in požrtvovalnim delom.

Le požrtvovalnosti posameznih gospodov se imamo zahvaliti, da se vrši danes slovesna otvoritev tehničko-visokošolskega tečaja. Nevenljivih zaslug si je pridobila vseučiliška komisija in društvo inženjerjev. Javno hvalo jima izrekam ob tej slovesni priliki. Dolžnost me pa veže, da rotim g. docente in g. akademike, da se potrudijo, da zastavijo vse svoje moći ter gojijo v teh tečajih najvišjo akademično vedo in znanost. Polovičarstvo bi škodovalo narodu in državi in bi nam vzgajalo le manjvredno producijo. Deželna vlada Vas bode podpirala pri osrednji vladni v Belgradu v Vašem stremljenju in odobrila vsak izvedljiv predlog, ki je v stanu pospešiti kulturni razvoj troimenjskega plemena.

S tem apelom otvarjam tehničko-vi-

sokošolski tečaj in ga izročam od vlade ustanovljenemu kuratoriju v varstvo in preden podelim besedo gosp. docentu dr. Vidmarju in prof. Zupančiču, da pričneta z nastopnim predavanjem, predlagam, da se odpoji Visokosti regentu Aleksandru ta-le izjava:

Gospodu ministru prosvete
Belgrad.

Prosim Vas, da izvolite Njega Kraljevi Visokosti predložiti nastopno vdanostno izjavo: O priliki slovesne otvoritve tehničko-visokošolskih tečajev v Ljubljani si usojajo zbrani gostje deželne vlade, docenti in akademiki Vašo Kraljevo Visokost kar najdaneje pozdravljati, izrazijoč pri tem svojo največjo radost in zadovoljstvo nad srečnim pričetkom vseučiliških predavanj v Ljubljani ter trdno upanje, da bo v najkrajšem času mogoče pod pokroviteljstvom Vaše Kraljeve Visokosti uredničiti naš ideal in otvoriti popolno Alma mater v središču našega kulturnega življenja v naši beli Ljubljani. — Ljubljana, dne 19. majnika 1919. — Poverjenik za uk in bogočastje: Dr. Verstovšek,

Gospodu ministru prosvete
Belgrad.

Povodom današnje slovesne otvoritve tehničko-visokošolskih tečajev se Vašemu gospodstvu imenom zbranih gostov, deželne vlade, docentov in akademikov najiskrene zahvaljujem za Vašo blagoklonjenost, ki nam je omogočila, da storimo danes prvi korak do uréšenja univerze v Ljubljani, ki jo upamo z Vašo nadaljnjo prošnjo in naklonjenostjo v doblednem času izpopolniti do samostojne visoke šole. — Ljubljana, dne 19. maja 1919. — Poverjenik za uk in bogočastje: Dr. Verstovšek.

Brzjavke so se z odobravanjem sprejele, nakar je

nadsvetnik Stergar

v imenu društva inženjerjev pozdravil ta praznik, katerega se veseli zlasti inženjerški stan. Slovenski narod se je iz lastne sile brez pomoči vlade in zoper njo povzpel do sedanja kulturne višine. Po svedenju dosedanjemu delu smo dokazali, da smo vredni najvišjega učnega zavoda. Kako nam je bila tehnika potrebna, je razvidno iz dejstva, da se je takoj oglasilo toliko slušateljev, da državi primanjkuje preizkušenih tehnikov, da je naša domovina še nepreiskana, da so bogastva naših talše skrita, da so naše vodne sile neizrabljene, da nam je povsod treba železnic in vočnih cest. S solcem svobode pride tudi novo blagostanje med nas — in nje ga pionir naj bo slovenski inženjer!

LISTEK.

Dr. Jos. Sč.

Stična.

(Dalje.)

Nova doba v stavbah našega samostana se pričenja z opatom Lavrencijem Rainerjem (1580 — 1601) od konca 16. stoletja dalje, ko so bili Turki 22. junija 1593 pri Sisku poraženi, in je bila s tem turška nevarnost od naših krajev odstranjena. Ta opat je sezidal na severni strani prvega — vzločnega — dvorišča nov opatski oddelek s krasnimi prostori, vse v pozno-renesančnem slogu. Sedaj se zove ta oddelek stara prelatura. Začel je prenavljati tudi cerkev. Ko je bil l. 1593 panežev pooblaščenec Franc Barbaro na vizitaciji v samostanu, je bila stara cerkev še prav lepo ohranjena, vsa veličastno sezidana kot bazilika v romanskem slogu. Škoda, da ni taka ostala! A bilo je baš v »modi«, da se je moralno vse »čas« primerno preurediti. Delovanje svojega prednika je na tem polju prevzel v še večem obsegu novi opat Jakob Reinprecht iz Runje (1603 — 1626). Nadaljeval je delo pri cerkvi ter jo popolnoma prenovil. Dal ji je neukusno zunaniščino, v njeni nočnici pa baročne oblike, ki jih ima v vedno, romanskega pokolenja pa jih navlčic temu ni model izbrisati. Na novo

je napravil v cerkvi 13. altarjev, izmed katerih pa ne obstoji dandanes nobeden več. Tudi zvonik, ki je bil početkom 15. stoletja v gotskem slogu cerkvi prizidan, je dobil tedaj v svojem pokrivalu baročno nikitje. V aprilu l. 1625 je tržaški škof Reinald Scarlich, ki je po smrti ljubljanskega škofa Tomaža Hrena l. 1625 še isto leto postal njegov naslednik na Kranjskem, posvetil prenovljeno cerkev ter v nji 14. altarjev.

Stodvajset let pozneje je dal opat Kovačič (1674 — 1764) cerkev zopet popraviti. Dela so bila l. 1746 končana; zvonik sam je dobil pod tem opatom sedanj obliko, kakor izpričuje letnica 1751, ki se nahaja na zvoniku. Tudi nove orgle je opat Kovačič samostanski cerkvi preskrbel. Prekrasne velike orgle je cerkev dobila že okrog l. 1650. Niti 100 let niso ostale na svojem mestu. Vlaga in mokrota sta bila zidovom, altarjem in vsi opravi stične cerkve vedno sovražnika. Odtod toliko popravljanja in prenavljanja tekom časa. Nove orgle je opat Kovačič naročil pri slovenskem mojstru v Celju, ki jih je leta 1747 izdelal in upostavil. Toda tudi te niso ostale do danes. Sedanje mogočne orgle so iz l. 1904.

Stična cerkev je gotovo največja na Kranjskem; ima tri ladje; dolga je nad 60 m, široka pa 26 m. Dandanes je v njej 12. altarjev, ki jih je dal postaviti, kakor sodi K. Črnologar, Kovačičev na-

slednik in zadnji stički opat pred razpuščitvijo samostana l. 1784 Frančišek pl. Taufferer. Ta prelat je cerkvi preskrbel tudi postajo križevega pota, ki se še vedno v njej nahaja. Odlikujejo se po zelo fino izdelanih lesnih okvirjih. Zadnja t. j. 14. slika nosi letnico 1766. Iz l. 1768, torej iz dobe prvega opata so še klopi v srednji ladji cerkve.

Zgoraj omenjeni opat Jakob Reinprecht je dal k samostanu prizidati novo lepo poslopje s stanovanjem za opata ter raznimi sobami za goste. Na severovzločnem kotu samostanskih stavb se nahaja še star četveroglat širok stolp, ki je nekdaj služil za brambo dohoda, ki je tukaj čez potok vodil skozi stolp na prostrano dvorišče, k stari prelaturi, k cerkvi in samostanski ekonomiji. Sedanji dohod sredi iztočne stavbene fronte je napravil še opat Kovačič. Prostori v stolpu so zanimivi, ker nudijo v svoji notranjščini na oboku znamenito stukaturno delo, ki nam predstavlja poslednjo sodbo ter Jeruzalem s Kalvarijo in štiri velike latinske cerkvene očete. Delo je bilo izvršeno l. 1620 za časa opata Jakoba Reinprechta. Tudi ljubljani je dal isti opat blizu cerkve sv. Jakoba postaviti novo lepo stavbo »Stički dom«, ki naj bi samostanu služil za reprezentanco v mestu. Poslopje je še vedno ohranjeno, a služi že od Jožefa II. dalje drugim namenom.

Oddelek za goste je bil krog l. 1650

znowa razširjen ter v ta namen nov trako na vzločni strani ob potoku sezidan. Tako je postala vsa gradba lepo zaokrožena in zadobila je v svojo sredo krog in krog zpara dvorišča in vrtove, ki nudijo v letnem času prekrasen pogled. Prvo dvorišče s svojimi nasadi je vsem dostopno; drugo se nahaja sredi križnega hodnika, je že v klavzuri ter vsaj ženskam nedostopno. Tu cvelo poleti najlepše vrtnice. Diven prizor.

Koncem 17. stoletja je bila v času od leta 1683 do leta 1687 na južozapadni strani samostana sezidana takozvana žitnica, ogromna, zanimiva, masivna zgradba, ki obstoji brez podstrešja in pritličja iz treh nadstropnih, zelo prostranih etaž. Vsaka je razdeljena v tri ladje; vse so tukaj z opoko v obokanem obokanem; velike peči, ki se v njih med stebri vidijo, so služile za sušenje žita. Obrovski zidovi pa pričajo, da je to poslopje hotelo biti tudi trdnjava in bramba proti Turkom. Radi svojih ogromnih prostorov je to poslopje že večkrat služilo vojaškim namenom, dasi je v glavnem ceste precej oddaljeno. Tu je stanovala v času francoske okupacije leta 1809. — 1813 precejšnja posadka vojakov tu so se zbirali tudi Maksimilijanci, vojaki, ki so z Maksimilijanom odšli čez morje v Mehiko; in jeseni l. 1917 je bil nastanjen v tretjem nadstropju cel batalon vojašta, 500 mož, ki so imeli v njem dovolj prostora.

(Dalje.)

Govornik se zahvaljuje za podporo deželni vladi in vseučiliški komisiji in se obrača na osrednjo vlado s prošnjo, da se že jeseni otvori prava slovenska tehnika. Tedaj šele bo naše veselje popolno, a dolej bomo stopali po doseganji poti svojega dela pogumno naprej!

V imenu mestne občine ljubljanske nagovori navzoče

podžupan dr. Triller.

Ljubljana je ponosna na današnji dan. Danes so se uresničile naše najsmeljše sanje: Tehnična visoka šola je danes govorila dejstvo. Mestna občina izraža občudovanje in zahvalo vseučiliški komisiji in društvu inženjerjev. Prvim docentom in slušateljem naj se danes ponosno dvigajo prsi — oni so pionirji slovenske tehnične vede. V imenu mestne občine kličem novemu zavodu: Vfvat, crescat, floreat!

Po uvodnih predavanjih dr. Vidmarja o nalogah strojnega inženjerja ter dr. Zupančiča o matematiki v tehnični znanosti se je slavnost zaključila.

Boji na Koroškem.

LDU Celovec, 19. maja. (DKU) Tiškovni urad nemško-koroškega deželnega odbora poroča: Situacijsko poročilo z dne 18. maja ob desetih dopoldne: Pri Guščaju in pri Šajndem sedlu zapadno od Železne kapele so se pokazale sovražne patrole, ki so bile z ognjem zavrnjene. — Situacijsko poročilo z dne 19. maja ob 8. zjutraj: Položaj neizprenjen.

Shod beguncev.

V nedeljo dopoldne je bil v veliki dvorani hotela »Union« številno obiskan shod beguncev iz ozemlja, zasedenega po Italijanom, ki ga je sklical begunski svet. Predsedoval je žel. uradnik Vencajz.

Prvi govornik, predsednik begunskega sveta Merljak, je poročal o delovanju begunskega sveta. Med drugim je poudarjal, da ni glede begunskega vprašanja nobenega jasnega razgleda. Begunci ne vedo drug za drugega. Nikjer ni glavnega katastra o beguncih, o katerih se ne ve, kje je eden ali drugi, kaj dela in kako živi. Ne vemo niti, kaj je z begunkami otroci. Centrale manjka. Reda ni in zato so krivice in pritožbe naravna posledica. Beguncem se očita, da so krivi draginje, pomanjkanja stanovanj itd. Res, da so med begunci elementi, ki ne zaslužijo nobenega obzira, toda res je tudi, da so te elemente vzgojili ravno oni faktorji, ki niso uredili begunskega vprašanja in begunskega kataстра o pravem času. Treba je zato, da skušajo begunci rešiti svoje vprašanje sami, za kar pa je treba medsebojnih stalnih stikov.

Za njim je govoril župnik - begunec Budin, ki je navajal Jeremijeve tožbe nad jeruzalemškim mestom in ki bi tudi sedaj, ako bi videl grozote svetovne vojne in vso begunko bolest, vzkliknil: »Komu bi te primerjal Slovenija, hči Jugoslavije. Kot morje velika je tvoja brdkost!« Vse naše solnčne pokrajine so opuščene, vsi naši prijatelji so nas zapustili! Tedaj, ko je nastala vojna s Srbijo, so hiteli orožniki od hiše do hiše in nas odvajali v zapore brez razlike stanu, moške in ženske. Sedaj, ko so prišli Italijani, so se ponovile vse iste grozote in kar je ostalo še doma ljudi, so jih odvedli v taborišča. — Naša vlada stoji na stališču, da se mora čim več in čim prej spraviti begunce v domovino. Kako pa naj gredo, če so meje zaprte. Prišla je v Ljubljano italijanska komisija, ki smo ji izročili 4000 prošenj s slikami za povratek v domovino, a komisija je izginila z vsemi listinami. Prišla je druga komisija, s katero pa nimamo niti stika in moramo z njo poslovati po srbskem odposlancu. Begunci priznavajo samo eno stranko, ki jo edino priznavamo in ki ni nobena druga kakor kraljestvo SHS. Apepliramo na ves kulturni svet ob 11. uri, naj ne zatre čuta pravičnosti. Italijani so sicer poslali v Pariz zaboje zlata in nad 400 vlačug, da bi delale zanje reklamo, toda klub temu bo prišel čas, ko bo zmagala pravica in resnica.

Nato je govoril g. Kozman, ki je omenjal, da je 15 do 20 tisoč beguncev, ki se ne morejo vrniti domov. Onim, ki imajo porušene domove, so se pridružili oni, ki so pobegnili preko demarkacijske črte zaradi preganjanja Italijanov. Za te begunce skrbeti, je naša država poklicana v prvi vrsti, ker so vši Jugoslovani. V Strnišču je okoli 3000 beguncev, ki so sicer s hrano preskrbljeni, toda oblike nimajo. Imamo nad 300 begunkih dijakov, ki so popolnoma odtrgani od svojcev, brez sredstev. Na Hrvatskem je okoli 2000 naših begunkih otrok, za katere pa nobeden ne ve, kje so in kako se jim godi. Rekle se je nedavno, ko so matere povpraševali po teh otrokih, da se jim dobro godi. Nedavno pa se je vrnilo 30 otrok, bolnih in ušivih v Ljubljano, odkoder so jih poslali v Strni-

šče. Glavna krivda vsemu temu je, ker ni prave orientacije.

V imenu koroških beguncev je govoril dr. Arnejc, ki je omenjal, da sicer begunstvo koroških Slovencev ne bo tako dolgo trpelje kakor že traja ono primorskih Slovencev, da pa koroški begunci tudi nimajo istih pritožb kot primorski ter so bili zelo gostoljubno sprejeti na Kranjskem. Vendar so koroški begunci pripravljeni v skupnih begunkih zadavah vedno sodelovati. Koroški begunci se bodo vedno zavzemali za svoje brate Primorce in njihove zadeve, ker tudi oni so bili izgnani zaradi tega, ker ljubijo kraljestvo SHS.

V imenu Srbov je pozdravil shod dr. Milorad Stojković, ki se je zahvalil za izražene simpatije srbskemu narodu. Poždravlja begunce v imenu srbskega naroda, ki najbolje ve, kaj je biti begunec, ker je bil sam preganjan leta in leta. Mi ne smemo nikdar pozabiti, da imamo brate, ki še niso osvobojeni. Še so srbske mišice jake in to bodo tudi dokazale Italijanom, kadar bo treba. Prišel bo dan, ko bosta zadoneli srbska in slovenska himna po vseh naših brdih. Treba je, da nastopijo vsi za enega in eden za vse in v tem smislu želi sreče ne kot beguncem, ampak zmagovalcem.

Za njim je govoril župnik Škerjanc, ki je želel pri posredovalnici za begunce bolj intenzivnega dela in opisal žalostne razmere v ujetniških taboriščih v Italiji.

Dr. Fornazarič je v svojem govoru omenjal, da primorski begunci niso pravzaprav več begunci, temveč že izseljeni. Zato je tudi potrebno, da si temu primerno uravnajo življenje. Važno vlogo igra v tem pogledu naselitev onih primorskih kmetov, ki se ne morejo več vrniti, ker so jim domovi popolnoma razdrti in zemlja opustošena. Tem kmetom je treba preskrbeti zemlje, in primernih zemljišč se bo lahko preskrbelo. Tudi življenje naših naseljencev v mestih je tako urediti, da bodo lahko pošteno živeli. Beguncu je treba podpore pošteno dodeliti. Dokler se bo padala beguncu miloščina, se bo smatral za manj vrednega človeka. Treba je preskrbeti možnost dela. V Strnišču je mnogo obrtnikov, zidarjev itd. Tem je treba preskrbeti dela: Urediti je treba vprašanje naših invalidov, ki so bednejši od drugih, ker so brez domov, ki so porušeni. Poskrbeti je treba za naše vdove in sirote, dati otrokom možnost vzgoje, dijaštvu dati dovolj štipendij za študije. Poskrbeti bo treba za varstvo naših manjšin v zasedenem ozemlju, ki je zelo važno vprašanje. Stavijo se naloge, ki čakajo nujne rešitve, ki pa zahtevajo smotrenega dela.

Nato je vodja posredovalnice za begunce, dr. Škapin, opisal delovanje posredovalnice. Kar se tiče vrnitve beguncev v domovino, je posredovalnica delala po naročilu poverjenika za socialno skrbstvo, Prepeluha, da se naj omogoči beguncem vrnitev, a da se ne sme v to nikogar siliti. Na tem stališču je posredovalnica delovala doslej in bo tudi v bodoče.

Za tem so se soglasno sprejele rezolucije, v katerih begunci izjavljajo, da nimajo nujnejše želje, kakor da se čimprej vrnejo na svoje domove. Zato zahtevajo, da merodajni faktorji ukrenejo takoj vse potrebno, da omogočijo to vrnitev s tem, da poskrbijo, da se na Primorskem po vojski razdejani in porušeni domovi in gospodarska poslopja kar najhitreje popravijo in pozidajo, in da se na Koroškem nemško vojaštvo odstrani iz slovenskih pokrajin. Najodločnejše protestirajo proti plenitvi, ropu, umoru in drugim nečuvenim grozadjevstvom, katera so nemški vojaki in nemški civilisti o priliki zadnjih bojev na Koroškem zagrešili nad slovenskim civilnim prebivalstvom in nad našimi vojnimi ujetniki, in katera se dajo primerjati le še s postopanjem nemškega vojaštva v Srbiji in Belgiji. Zahtevajo, da se na Primorskem, po vojski in na Koroškem vsled zadnjega nemškega napada povzročene škode v polnem obsegu poravnajo in da se zločinci kaznujejo. Zahtevajo, da se jim omogoči in zagotovi mirno življenje in nemoteni gospodarski in kulturni razvoj v naši domovini. Zato je potrebno, da se pred končno odločitvijo o pripadnosti Goriske, Trsta in Istre izvede v teh pokrajnah plebiscit v prisotnosti vsega domačega prebivalstva in pod nepristransko kontrolo. Zahtevajo, da se čimprej in pravično reši vprašanje mej med Jugoslovijo in Nemško Avstrijo, tako da se vse po Slovencih obljudeno ozemlje na Koroškem z mestom Celovcem in Beljakom vred, ki ležita na slovenskem teritoriju, na katerem prebivamo Slovenci že nad 1000 let, ter sta gospodarska in prometna centrala slovenskega dela dežele, pridruži državi Srbov, Hrvatov in Slovencev. Zahtevajo slednjič, da se pri odločitvi mej države Srbov, Hrvatov in Slovencev v polnem obsegu upoštevajo vzvišena načela predsednika severo-ameriških zedinjenih držav o samoodločbi narodov.

Občine radovljškega kraja protestirajo. LDU Radovljica, 18. maja. Občinski odbori odnosno gerentski sveti občin Ješenice, Koroška Bela, Dovje, Rateče, Brežica, Bohinjska Bistrica, Gorie, Kropa, Lancovo, Ljubno, Lesce, Leše, Bohinjska Srednja vas, Mošnje, Ovčišče, Radovljica, Ribno, Kamna Gorica, Bled, Begunje in Predtrg so danes v slovenskih sejah soglasno sklenili nastopno resolucijo:

Zastopstvo občine..... političega okraja Radovljica, izvedevši, da se na nivojni konferenci v Parizu namerava večji del našega okraja priklopiti Italiji ali Nemški Avstriji, da se s tem spravi bohinjsko železnico popolnoma v italijanske in nemške roke, na svoji seji kar najodločnejše in najenergičnejše protestirajo proti takim priklopitvam ter izjavlja, da ljudstvo take priklopitve nikdar ne pripozna in da se bo z vsemi močmi proti njej branilo;

Švica in nove naloge naše trgovine.

II. Jugoslovanska officialna trgovska reprezentacija v Švici.

Pričujoča izvajanja niso pisana brez praktičnega namena. Slovenci vobče smo premalo poznali svet, tako smo zaverovani v lepote naše sladke domovine, da gre ven navadno le, kogar žene sila. Kako malo in redko smo hodili v tujino, kako redka so bila naša prijetja in znanstva v inozemstvu. V prejšnjih razmerah je bilo vse to odtisljivo in razumljivo: malo kolesce smo bili v kolesu velikega aparata. Prevrat je prišel ranije in radikalneje, nego smo mislili. Treba tedaj tem urneje na delo. Za šolo in teorijo sedanjih trgovskih rod skoraj nima časa, ker gre za neodložne naloge praktične trgovine. Mladina, naraščaj bo imel lažje stališče. Poskrbeti mu hočemo za dobro, praktično višjo trgovsko šolo v Ljubljani, z njo v zvezi morda vzgledni trgovski kontor. Pošljati hočemo naše mlade trgovce v tujino učiti se, opazovati in iskat prijateljev. Prakso bodo videli deloma že pri svojih qjetih in prednikih, kateri pa zase sedaj nimamo ne vzgledov, ne »šmeljnov«.

Poznamo in cenimo naše trgovce, zmožni so in deloljubni, zmogli bodo tudi nove težke naloge. V oporo jim bo, da so imeli mnogi cvetočo konjunkturo in prilike, opomoči si in zbrati si znatna lastna sredstva. Med vojsko so imeli često neprijetne čase in jezo, ker so morali stati ob strani. Imeli so pa priliko razmišljati. Vedo sami sedaj najboljše, da bode v novih razmerah dobiti prostora, za vse pridne in deloljubne trgovce. Malenkostni konkurenčni pomisleki so sedaj povsem neumestni. Separativem, ekskluzivnost, proč žnjima! Sedaj treba skupnosti, uvidevnosti in velikopoteznosti! Te besede podčrtavamo, ker je sedaj po naših mislih za mnoge stroke treba skupnega in dogovornega postopanja vsaj večjih in največjih firm, ako naj se bo kos ogromnim nalogam. Mnenja smo, da je potrebno velikim trgovcem, ki so za direktni import poklicani, razumno složiti se, povoroviti se in v nekakih nakupovalnih družbah (konsorcijih) stopiti v velike kupčije, potrebne za preskrbovanje prebivalstva.

Uvodoma smo namenoma podali kratek gospodarski obris, ki naj opozori na Švico, katera je za naše zemlje prvorecene važnosti v teh razmerah, ko smo obkoljeni od vseh strani od sosedov, kateri nam ne bodo zlepa nikdar privoščili prostora na solncu. Iz uvodnih navedb je razvidno, da je zveza s Švicico našo trgovino prepotrebna vsled razpoložnega blaga, ki tu čaka kupcev, potem pa zato, ker je tu ugodna priložnost za trgovsko izpoznavanje, iskanje in sklepanje zvez, skratka izhodišče za trgovce mlade države, ki se hoče odresti starega robstva in se nanovo orientirati.

Svica je sedaj zasebnim ljudem osobito dostopna. Tudi so v Švici na odgovornih mestih zelo nezaupljivi napram novim in nepoznanim osebam, ki se zglašajo kot trgovci. Umljivo, ker se je nakopičilo za vojske vsled prevelike strpljivosti oblasti silno veliko pretkanih premikačev in oderuhov, ki s svojo kupčiško praksjo škodujejo ugled Švicarske trgovine. Ker je naša država vitalno interesirana na bodočem uspevanju svoje nacionalne trgovine, je pač absolutno potrebno, da skoro store officialna mesta primerni korake v ta namen, da se v Švici ustvari naši legitimni poklicani trgovini možnost in predpogoje za praktično trgovsko delo in kupčiško udejstvovanje. Nekdo potreba je, da naša centralna ali deželna vlada — opredelitev kompetence mi ni znana, ker smo že cele tedne v inozemstvu brez zvez z domovino — ustanovi ali omogoči ustanoviti v Zürichu ali v Bernu representativno mesto, kjer bodo naši pridobitni krog imeli svoje zaupno mesto. Naziv je egal, morda jugoslovanska trgovska komora v Švici (chambre de commerce yougoslave) ali jugoslovanska officialna trgovska reprezentanca (représentation commerciale officielle yougoslave). Priporočano mesto mora imeti officialen značaj, treba tudi, da se osnova take institucije notificira od vlade do vlade uradno. Reprezentančno mesto samo naj bi ne delalo kupčij. Le tako si je mogoče osigurati, da bo kot officialno zastonstvo

vživalo pri oblastih (zveznem svetu in kantonalnih) ugled in brezpogojno zavajanje. Dosega lepih odnošajev je pa praktično v glavnem odvisna od takta in spremnosti s tem poslom poverjenih osebnosti. V tesni zvezi z domačimi faktorji in domačo trgovino, če le mož združene v konsorciji saj za začetno dobo ter v stalni zvezi s Švicarskimi organizacijami¹⁾ in trgovci, bi delovalo predlagano mesto v prid izvoznih dovolil, iskalo trgovskih zvez, dobavnih virov, finančnih zvez, kreditov, dogovorov odjemalcev. Razume se, da ne gorovimo za birokratsko pisarniško podjetje, marveč za organ, praktičnim potrebam služeč. Priporočano mesto bi izvrstno služilo kupčiškim interesantom vseh vrst. Delokrog bi mogel obsegati tudi druge stvari. Kako dobro bi služilo tako mesto informativno onim, kateri bi morda od vlade poslani hoteli študirati v Švici socialne naprave (zavarovanje), strokovno šolstvo za trgovski in obrtni stan, gospodarske naprave. Naše dajaštvo, če naj se oprostil nemške in avstrijske mentalitete in se praktično vežba v tujih jezikih, bo moralno v zapadno inozemstvo. Onim, ki se odločijo za Švico, bo iskati dovoljenja za pot in nastanitev in tudi sveta bodo rabili. Čez sile enega še tako dobrega konzula gre, da bi mogel vsem mnogostranskim zahtevam ustreza.

Na napačno, kampanilno stališče bi se postavljali, kdor bi trdil, da gre pri priporočani instituciji za zgolj enostranske kupčiške interese. Občni blagaj je tu vitalno interesiran. Glede institucije same mora veljati za vodilo, da mora biti zasnovana praktično in dobro ter imeti zadostno sredstva. Naprava bi bila zvezana pač z znanimi stroški, ali živo-potrebna je in nosila bo trajne sadove.

¹⁾ Tako »Sindicat pour l'exportation suisse«.

Glasovanje na Koroškem pod nemškimi bajoneti.

Kakor poroča neka ženska, ki je pribežala iz Koroške, nameravajo Nemci izvesti dne 24. t. m. obče ljudsko glasovanje na Koroškem.

Ker so vsi ugledni Slovenci internirani, ali pa ubiti ali izgnani, je v naprej pričakovan, da bo vse koroško ljudstvo pod pritiskom nemških bajonetov glasovalo za Nemško Avstrijo.

Naše zahteve.

LDU Pariz, 18. maja. (CTU) »Petit Journal« piše: Srbska delegacija je podala nastopno izjavo: Glede Nemške Avstrije in Mažarske imamo teritorialne in financijske zahteve. Z ozirom na prve smo na temelju Wilsonovih načel zahtevali, da bodo naše meje obkrožale vse jugoslovanske skupine. Vstajamo zlasti pri svojih pravicah glede Maribora na Štajerskem, Celovca in Beljaka na Koroškem, kjer so železniška križišča za slovenske dežele. Glede Bosne in Hercegovine, ki sta bili po kršitvi mednarodne pogodbe anektirani, upamo, da bo konferenca odločila tako, kakor glede Alzacie-Lorene.

zahteva, da vse slovensko ozemlje ostane neločljivo združeno z Jugoslavijo, zahteva, da se poizve pred končno odločitvijo narodova volja potom plebiscita na vsem Goriškem, Tržaškem in Istri;

protestira proti barbarskemu postopanju nemških šovinistov s slovenskim prebivalstvom in našimi vojnimi ujetniki na Koroškem;

zahteva, da se vse slovenske pokrajine na Koroškem in Štajerskem z njibovimi gospodarskimi in prometnimi središči Beljakom, Celovcem in Mariborom združijo, oziroma ostanejo združene z Jugoslavijo in

zahteva slednjič, da se sploh pri dočinitvi mej države Srbov, Hrvatov in Slovencev v polnem obsegu vpoštovajo plemenita načela predsednika severo-ameriških Zedinjenih držav o samoodločbi narodov.

Občinski zastop naproša okrajno glavarstvo oziroma dejelno vlado za Slovenijo v Ljubljani, da bi gorenji sklep blagovolilo takoj sporociti ministrstvu za zunanje stvari v Beogradu, naši mirovni delegaci v Parizu, gospodu predsedniku Wilsonu in ostalim zaveznicom ententnih velesil na mirovni konferenci.

Isto resolucijo so soglasno sprejeli na shodih jugoslovanske socialno demokratične stranke na Jesenicah, obec podružnic jugoslovanskih člezničarjev na Jesenicah in v Bohinjski Bistrici, novcstanovljene društva obrtnikov Radovljškega okraja v Radovljici ter telovadno društvo Sokol na Jesenicah. Pripominjam, da občina Bela peč seje ni mogla sklicati, ker je zasedena po Italijanh.

K zgornjemu uradnemu poročiu Ljubljanskega dop. urada, ki je pomembljivo, moramo se pristaviti:

Resolucije

Jugoslovanske Strokovne Zvezze.

Jesenice, 18. maja. Danes je delavstvo, organizirano v tukajšnji Jugoslovanski strokovni zvezzi, sklenilo naslednje resolucije:

• Ko smo danes dne 18. maja zvedeli, da hočejo na konferenci v Parizu večji del našega okraja priklopiti Italiji ali Nemški Avstriji, da bi na ta način prišla bohinjska železnica popolnoma ali deloma v italijanske ali nemške roke, protestiramo proti temu najodločnejšem in najenergičnejšem izjavljamo, da take priklopitve nikdar ne pripoznamo in da se bomo branili proti njej z vsemi svojimi močmi.

Zahlevamo, da ostane vse slovensko ozemlje neločljivo združeno v Jugoslaviji.

Zahlevamo, da se proizvede pred končno odločitvijo narodna volja potom plebiscita na vsem Goriškem, Tržaškem in Istri.

Protestiramo tudi proti barbarskemu postopanju nemških šovinistov s slovenskim prebivalstvom in našimi vojnimi ujetniki na Koroškem.

Zahlevamo, da se vse slovenske pokrajine na Koroškem in na Štajerskem s prehodnimi in prometnimi središči z Beljakom, Celovcem in Mariborom združijo, oziroma ostanejo združene z Jugoslavijo, ter uveljavijo plemenita načela Združenih Držav Severne Amerike.*

Goriška, Terra redenta!

(Iz zasedenega ozemlja.)

Goriška je mučenica, kateri se druge ne morejo primerjati. Njene muke so neizmerne in se ne morejo ne izreči, ne povediti, ne popisati, ne primerjati. Pet let je počivala roka najbesnejšega sovražnika nad njo z vso težo in krutostjo. Po kratkem oddihu, po kratkem odmoru je naša nesrečna domovina dobila drugega gospodovalec, ki se imenuje in naziva Odrešenik. Sedaj imenujejo našo domovino Odrešeno zemljo — Terra redenta. To se razume le ironično in ni treba tega še poseljati.

Da smo bili prej v suženjstvu, se brido zavedamo, da smo sedaj odrešeni, tega nikdo verovati ne more, ker imamo preveč dokazov, ki pričajo, kako nas naši gospodovalci sovražijo, zasmehujejo in zaničujejo. Drugega ne moremo sedaj. Naš gospodovalec se obnaša med nami kakor zmagovalec, ki je gotov svoje zmage nad nami in svoje pridobitve na večne čase. Per saecula saeculorum. In mi pravimo: Amen. —

Naš gospodovalec je mnenja, da bo svoje delo v desetih letih dokončal. Pridno se giblje in podviza z vsem na gospodarskem, na političnem in na moraličnem polju. Na gospodarskem polju je že dosegel toliko, da je naše ljudstvo oškodovano najmanj za 1 milijardo. Reci: Eno milijardo. Na političnem polju je dosegel že to, da so skoro vsi naši politiki in razumniki internirani ali pa izolirani, da so vsa naša društva in družbe razpušcene, da je naša organizacija uničena in prisiljena, da razpade. Na moraličnem polju

pravi, da ne smemo drugega misliti, kar to, kako bomo dobro jedli in pili in se ženili, zatorej vsak dan veselice, vsak dan ples.

Mi pa vemo, da naš odrešenik živi, in nanj obračamo tudi svoje oči in pravimo: Gorje ti, ki teptaš naše najsvetejše pravice.

Dosegelovanje židov v Jugoslavijo.

Opozorili smo že enkrat v našem listu oblasti, da je začelo celo hebrejsko romanje v Jugoslavijo, a kljub temu izgleda, da se dosegujočim se židom ne delajo nikake zaprte, ampak da jim oblast celo gre na roko. V najzačnjem času je zopet dospelo mnogo teh židov-verižnikov iz Madžarske in Poljske. Iz Madžarske jih je spodil boljševizem, iz Poljske pa upravičeno držanje poljskega naroda in poljske vlade napram njim. Največjo krivdo za to nesrečno pomnoževanje števila jugoslovanskih državljanov imajo naša zastopstva v Budimpešti in na Dunaju. Budimpeštsko zastopstvo spravlja k nam vse uslužence-židove onih madžarsko-židovskih podjetij, ki so morala prenesti svoj sedež v Jugoslavijo; noben teh ne zna našega jezika in vsi bodo tu samo povečali število onih elementov, ki največ rujejo proti edinstveni državi. Vrhutega odjego našim ljudem mnogo doorega kruha. Tudi dunajsko zastopstvo kaže, da je sklenilo zvezo z aliance israelitique. Vsak žid, ki se pripelje k nam, ne zna prehvaliti uslužnosti in prijavnosti našega zastopništva na Dunaju. No saj ni čuda, vodja oddelka za poštné dokumente je gotov g. Molnar, kogaime ne kaže, da je pristne naše krvi in vere. In nazadnje tudi naša centralna vlada v Belgradu ne ravna korektno. Pred časom je neka bosanska občina ukazala vsem tamošnjim Židom, ki so se naselili tekom vojne v dolini občini in so rodom iz Galicije, da se morajo takoj izseliti. No Židi so poslali deputacijo v Belgrad in vsi so smeli ostati.

Pozivljamo naše narodne predstavnike v Belgradu, da takoj store primerne korake, da se tem škodljivim elementom takoj dajo potni listi v njih domovino in da se v bodoče najstrožje zabrani njihovo naseljevanje.

LDU Berlin, 18. maja. (ČTU) »Lokalanzeiger« javlja iz Lugana: Kakor poroča »Corriere della Sera« iz Pariza, se je ponosrečil poizkus, ki ga je pripravila Amerika, da bi se italijanski in jugoslovanski delegati direktno sporazumeli. Poizkus se je ponesrečil vsed trdovratnosti, s katero so Jugoslovani vstrajali na svojih zahtevkih.

Med Italijani in Jugoslovani ni sporazuma.

LDU Berlin, 18. maja. (ČTU) »Lokalanzeiger« javlja iz Lugana: Kakor poroča »Corriere della Sera« iz Pariza, se je ponosrečil poizkus, ki ga je pripravila Amerika, da bi se italijanski in jugoslovanski delegati direktno sporazumeli. Poizkus se je ponesrečil vsed trdovratnosti, s katero so Jugoslovani vstrajali na svojih zahtevkih.

Ruski dežegati v Parizu.

LDU Lyon, 18. maja. (Brezžično.) Izmena poverilnic med pooblaščenci antante in nemško-avstrijskimi delegati bo v pondeljek ob 15. uri 15 minut v paviljonu Henri IV. v St. Germainu, in sicer v sobi, kjer je bil rojen Ludovik XIV. Komisiji za verifikacijo predseduje Jules Cambon, ki zastopa tudi Francijo; Henrik White zastopa Zedinjene države, lord Hardinge Veliko Britanijo, De Martino Italijo in Matsui Japonsko. Pri izročitvi mirovnih pogojev Nemški Avstriji bodo zastopane nastopne antantne države: Zedinjene države, Velika Britanija, Francija, Italija, Japonska, Belgija, Kitajska, Kuba, Grška, Nikaragua, Panama, Poljska, Portugalska, Rumunija, Srbija-Hrvatska-Slovenija, Siam in Čehoslovaka.

Poljaki in Ukrainci.

LDU Haag, 18. maja. (ČTU) Iz Pariza poročajo: Vest, da se je sklenil mir med Poljaki in Ukrainci, bo močno vplivala na boljševiško gibanje v Rusiji. Ukrainci so v bojih med boljševiki in Poljaki izgubili več kot dve tretjini svojega ozemlja, katerega so se polastili boljševiki. Mirovna pogodba med Ukrainci in Poljaki vsebuje tudi določbo, po kateri morajo Poljaki priprustiti, da se sestavi močna armada, ki bo osvobodila ukrainsko ozemlje od boljševikov.

Nemški odgovor.

LDU Berlin, 19. maja. (DKU) »Vossische Zeitung« javlja iz Versailles: Kakor meni »Matin«, bo nemški skupni protipredlog, ki ga bodo dne 23. maja kot spomenico izročili aliirancem pri konferenci, imel nastopne smernice: Nemci vstrajajo

pri 14. točkah Wilsonovih in zahtevajo na tej podlagi ljudska glasovanja na spornih ozemljih. Nemčija se zaveže za obnovo razdejanih pokrajjin, dobila pa bi za to olajšave in one sirovine, ki jih potrebuje za obnovo svoje industrije. Da pokaže Nemčija svojo pripravljenost za razočitev, bo izročila vse vojno bodovje mirovne dobe, zahteva pa svoje trgovinsko brodovje. Ako bi se skupni protipredlog ne sprejel, bi morala nemška vlada odkloniti podpis.

Razna poročila.

Boji med čehi in Mažari.

LDU Praga, 18. maja. (ČTU) Situacijsko poročilo s Slovaškega: Češke čete so zasedle Korlat, 17 km vzhodno Losonca. Mažarski častniki-ubežniki pravijo, da pomenja živahnji promet na mažarski strani, da bodo Mažari te dni napravili kombiniran napad na slovaški fronti. Čehoslovake čete so ukenile vse potrebno, da obdržijo mažarski napad.

Nova bolgarska vlada.

LDU Sofija, 19. maja. (ČTU) Po pogajanjih se je Teodorovu posrečilo, rekonstruirati svoj kabinet. Dva ministra nacionalno - demokratične stranke, vojni minister Ljapčev, in minister za zunanje posle Mušanov, sta odstopila.

Polet preko Atlantskega oceana.

LDU Newyork, 18. maja. (ČTU) Semaj je dosegla vest, da je letalo št. 4, ki je vzletelo v Trepasyju, pristalo v nedeljo popoldne ob pol dveh na Azorih. Polet preko oceana je trajal 15 ur in 13 minut. Razdalja znaša 1600 kilometrov.

Turški veliki vezir odstopil.

LDU Berlin, 19. maja. (DKU) »Vossische Zeitung« javlja iz Versailles: Vsled zasedbe Smirne je po pariških poročilih nastala v Carigradu skrajna razburjenost. Veliki vezir je demisijonal.

Politične novice.

+ Dr. Korošec cinca, »Slov. Narod« objavlja z dnem 19. maja naslednjo brzjavko: »Važna gospodarska ponudba Beograd, 19. maja. »Trgovinski Glasnik« poroča: Naša finančna centrala v Parizu je dobila od Kanadske vlade izredno ugodno ponudbo za blagovni kredit v znesku pol milijarde frankov. Kanadska vlada dovoljuje, da odide v Kanado posebna jugoslovanska trgovska misija in si izbere ves blago, ki ga more Jugoslavija rabiti, posebno železni material, stroje, volnene, usnjate in kovinske izdelke, hrano in semena vsake vrste in živilo. Blago bi plačala prodajalcem Kanadska vlada, Jugoslavija pa bi izdala zato Kanadi 5 letne bone, obrestovane po 5%. Jednak pogodbo je sklenila s Kanado tudi že Grška. Naša delegacija je poslala iz Pariza originalno grško pogodbo beogradski vladi s toplim priporočilom, naj se kanadska ponudba sprejme in pogodba čimprej podpiše, ker sta predsednik kanadske vlade in kanadski trgovinski minister ostala nača zato še v Parizu, da pokačata podpis. V Beogradu pa rompa ponudba že štirinajst dni iz enega ministrstva v drugo in še do danes se ni našel minister, ki bi se smatral kompetentnega, da bi predlog kanadske vlade predložil ministrskemu svetu v presojo in da bi urgiral hitro rešitev. Kolikor smo obveščeni se nahaja sedaj ponudba na »studiju« v prehranjevalnem ministrstvu (op. ur.: dr. Korošec). Mi tako cincamo, nazadnje bomo pa dočakali, da bomo morali kupovati kanadsko blago za nerazmerno višje cene od Grške in Romunije. — Mi zelo obžalujemo, da se »Slov. Narod« ne obotavlja majat avtoritet osrednjih vlad, kadar mu kaže, das se to najdržavnotvornejšemu listu manj spodobi, zlasti ob časih, kakršni so sedaj. Radi upoštevamo težki boj, ki ga bije med svojim strankarstvom in svojo državnotvornostjo, a vendar menimo, da bi, posebno zaradi tega, ker dr. Korošec ni ravno znan kot »cincar«, ne kazalo načenjati vprašanja o cincanju.

+ Strašne bolezni. Varaždin ima tudi svoj tednik, ki se imenuje seveda »Volja naroda«, glasilo jugoslovanske demokratične stranke. (Posamezna številka 60 vinarjev.) V zadnji številki tega lista beremo med hrvatskim besedilom tudi naslednjo slovensko notico: Shodi JDS. na Stajerskem, ki se odlikuje pred onimi nasprotnimi stranek po svoji lojalnosti in mirni objektivnosti, zaradi tega tako strašno bolj voditev SLS., ker tam ljudstvo marsikaj resničnega izve, kar mu lastni ljudje in listi skrbno prikrivajo: da je danes SLS. manjšinska stranka, ki šteje samo 19 poslancev, med tem ko jih ima JDS. 140; da je JDS. res stranka pravega jugoslavenskega ujedinjenja, ki ne pozna nobene plemenske in verske razlike med nimi. V klubu nimame samo našo-

sobnejših pristašev katolikov, pravoslavnih in muslimanov, v Demokratskem Klubu sedita dva katoliška duhovnika kot tako delavnica člana JDS. — Celo v Varaždinu je razvemanje radi teh 19 nesposobnih ljudi, medtem ko imajo sami desetrat toliko najboljših, najmirnejših, najobjektivnejših, najbolj jugoslovanskih, najbolj neplemenskih, najbolj versko nerazličnih, najbolj sposobnih in najbolj duhovnih članov.

+ Kaj pravi Renner. »Il Giornale d'Italia« z dne 16. maja poroča: Zurih, 15. maja. Na potovanju v Francijo je interval Rennerja nek časnikar, kateremu je le-ta izjavil sledeče: Pred dvemi leti sem bil nasprotnik združitve Avstrije z Nemčijo, pač pa sem takrat misil na federalno Avstrijo s Čehoslovaki, Jugoslovani in Rumuni kot prijateljskimi mejaškimi narodi. Od takrat se je pa situacija spremenila; Čehi in Jugoslovani so naši nasprotniki, oziroma sovražniki. Vsled tega sem opustil misli, ki sem jih propagiral pred dvema leta. Časnikar ga je nato vprašal o njegovem mnenju o pogajanjih v Saint Germain. Renner je odgovoril: »Mi gremo tja z mislio, da se vrnemo v domovino, prinašajoči z mirom tudi konec vseh muk. Eva vam, naš program!« P. P.

+ »Giornale d'Italia« z dne 16. maja poroča: Saint Germain, 14. maja. Ob prihodu avstrijske delegacije je bilo navzočih veliko število časnikarjev in fotografov. Vlak je dospel na postajo ob 10. uri 50 minut. Prvi je izstopil Renner s smehljajočim obrazom. Prefekt departmata ga je pozdravil v imenu vlade rekoč: »Sprejeti boste s prijaznostjo, ki je pri Francozih tradicionalna.« Nato je predstavil prefekt Rennerju komandanta Bourgeois, ki ima nalogo posredovati med delegacijo in vladami aliirancev. Renner je obžaloval, da ne more govoriti v francoščini in rekel v nemščini sledeče: »Zahvaljujem se Vas za prijateljski sprejem. Prvikrat prihajam v Francijo; upam, da bom dovršil svojo nalog z ravno tako radostnim srcem, kakor prihajam k Vam.« Pooblaščenci so se nato odpeljali z avtomobili v njim določene vile, kamor so dospeli brez incidentov. (P. P.)

Dnevne novice.

— V kuratorij tehniško-visokošolskega tečaja je izvolil zbor docentov sledeče gospode: za gradbeni oddelek arh. inž. Vurnika, za strojni oddelek dr. Rih. Zupančija, za rudarski oddelek dr. Samca, za geodetski oddelek inž. Leo Novaka. — Predavanja in praktične vaje se prično v sredo in sicer deloma na obrtni šoli v dvorahn V. in XVI. deloma na realki. — Naši ujetniki na Koroškem. Ljubljanski dopisni urad poroča z dne 18. maja ob 10. uri iz uradnega vira: Južno od Spod. Dravograda ter v Dravski dolini so se 17. t. m. približevali nemške patrole našim predstražam in jih nadlegovali s strelijanjem iz pušk in strij

kati na žagi in v gozdu 12. maja. V četrtek ob 8. uri pa je izbruhnil splošni štrajk. — Stavka se je vnela zaradi prelomljene pogodbe. Delavci so se namreč pogodili z graščakom Judom Falterjem, da se jim zviša plača za 50% in za 8urni delavnik. Te dni je prišla graščina pod drž nadzorstvo. Oskrbnik in vladni nadzornik sta se pobratila in samovoljno strla pogodbo, določila delavcem manjšo plačo in jim ukinila tudi 8urni delavnik. Zagrozila sta uslužencem, da morajo delati, drugače zgube vse pravice bolniške blagajne. Štrajk traja že šest dan. Delavci trpe veliko pomanjkanje.

Pošta laških ujetnikov. Dopisnica, odpolana iz Teano-Caserta 16. februarja, je prišla 16. maja v M. torek ravno po treh mesecih. Večjedel pa sploh ne pride. Jako človeklobunja je ta romanska kultura. Nemška jo seveda prekosí. Mi smo pa itak barbari. — Pa tudi ljubljanska pošta včasih ni boljša. Pismo, odano 15. sem prejel 19., dasi je bil naslov prav natančen. V tem tempu bi do Kaserte hodil pol leta.

Dovoljenja za potovanja v inozemstvo izdaja odslej vsled pooblastila belgrajske vlade tukajšnja deželna vlada za Slovenijo.

Racija vojaške policije v Zagrebu. Vojaška policija v Zagrebu je napravila 15. t. m. posebno racijo na one, ki so dolžni k vojakom, pa se niso odzvali pozivu. Zaprla je popolnoma Jelačičev trg in zahvalila legitimacijo od vsakogar, ki se ji je zdel sumljiv. Na ta način je arretirala 20 oseb. Med njimi 15 takih, ki se niso odzvali pozivu, in 5 mažarskih prekupevalec. Podobne racije se bodo vrstile večkrat.

Popravek. V nedeljskem »Slovencu« bi se moralno piševo ime nad člankom »Narodna samozavest« pravilno glositi J. S.

Ljubljanske novice.

Ij Pogreb † poročnika Kvartiča. Mirno in veličasino se je pričel. Bil je poslednji učenec junaka, ki je položil svojo silo na žrtvenik domovine ostal je še duh, živ, srca vzbujajoč, duh rodoljuba, ljubezni. Lepo se je sklada z veliko domovinsko ljubezni junakovo udeležba vojaštva v pričetku pogreba. Videli smo komandanta dravske divizije, generala Smiljančiča, komandanta mesta Ljubljane, lepo število stožernih in drugih častnikov, izbrano četo Ljublj. pp. in odpolanstva drugih v Ljubljani se nahajajočih vojaških formacij. Kot memento vsem onim, ki za naše junake nimajo drugega kot pomilovan nasmej, so se nam zdele žalostinke, ki jih je igrala voj. godba iz Maribora. Pri železniškem prehodu je častna stotinja oddala salvo in godba je zaigrala Lepo naš... in Bože pravde... Vojaštvo se je poslovilo od junaka. Kakor nas je v pričetku udeležba vojaštva presenetila, tako nam je bilo hudo, ko smo videli stati ob grobu le štiri vojake-dijake, padlega priatelje. Razen običajnega špalirja in teh štirih ni bilo pri grobu jugoslovanskega častnika-junaka prav nobenega častnika. Bolelo nas je vse to, ker smo poznali pokojnega Milana. Nekdaj je bil narod svojim junakom bolj hvaležen...

Ij Manifestacija Hinku Nučiću. Sinoči je igral g. Nučić v Vojnovičevi igri »Smrt majke Jugovičeva«. Po drugem dejanju se je pričela veličastna in prisrčna manifestacija občinstva temu našemu najpriljubljenejšemu in najpožrtvovalnejšemu igralcu. Hvaležni meščani in igralci so mu poklonili več darov, ki niso bili samo dokaz ljubezni in zaupanja v njegovo umetnost in v njega, ampak so vsebovale obenem prisrčno prošnjo, da še ostane v naši sredi in nadaljuje započeto delo. Ti darovi in burne ovacije občinstva so bile hkrati protest proti možnosti, da bi Hinku Nučić zapustil Ljubljano in našo dramo. Igralci Drenovec, Železnik in Novak so mu prinesli na oder dva venca in ogromen šopek cvetic, gdč. Gervasova pa pladenj s srebrnino. Velik zelen venec s srebrnim trakom je imel v zlatih črkah napis: »Slovenskemu umetniku narodni meščani.« Pozlačen venec so mu darovali igralci. Na zelenem traku so bile zapisane vse vloge, ki jih je v ti sezoni igral. Ploskanje in klicanje Nučiću je bilo nepopisno. Ko so se ovacie nekoliko polegle, je spregovorila naša umetnica gospa Zofija Borštnikova. Poydarjala je, da mu te darove poklanja ljubljansko meščanstvo, ki čista in ljubi njega in njegovo umetnost; po Ljubljani se je raznesla tužna vest, da nas zapusti — meščani ga prosijo, da ostane še nadalje v njih sredi in deluje za povzdigo naše dramatične umetnosti z isto požrtvovalnostjo in ljubezni kakor dosedaj. S to prošnjo ga pozdravljajo najprisrčneje. — Gosp. Nučić je ginjen stisnil gospo Boroštnikovi roko in jo poljubil. Ovacije občinstva so trajale 8 minut nepretrgoma.

VSEUCILISKE V SKOPLJU. (Izvirno poročilo »Slovenec«.)
m Belgrad, 19. maja. Na predlog ministra za prosveto je sklenila vlada, da se otvari v Skoplju vseucilišče in sicer v prvem času samo s pravno in filozofsko fakulteto.

ZAPISNIKI NARODNEGA PREDSTAVNIŠTVA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Za nekoliko dni se bodo pričeli izdajati stenografski zapisniki sej narodnega predstavnštva. Zapisniki bodo izhajali v obliku revije. V bočo bo izšla za vsak sestanek parlamenta posebna številka, ki se bo tiskala v 10.000

lj »Glasbena Matica.« Danes v torek ob 18. uri važna pevska vaja za ženski zbor.

Ij Iz gledališke pisarne. Za torek, 20. maja, napovedana premiera operete »Madam Favart« se mora preložiti, ker bolna gospodiča Skalska ni še toliko okrevala, da bi mogla nastopiti. Kupljene vstopnice za to opereto veljajo za premiero, kadar se uprizori. Namesto »Madam Favart« se uprizori 20. maja ob 7. uri zvečer Baletni večer z javno produkcijo baletne šole za izven abon.

Ij Koroškim beguncem. Vsi koroški begunci, kateri bivajo v Ljubljani in okoliči in so oddali pri tukajšnjemu odboru »Razvidnostni list« za begunce naj se javijo v torek dne 20. maja 1919 v pisarni odbora koroške begunce v Ljubljani, Poljanska cesta 4.

Ij Društvo inženirjev v Ljubljani vabi vse svoje člane na društveni sestanek v torek 20. t. m. ob 8. zvečer v dvorano mestnega magistrata. Na dnevnem redu je poročilo o reorganizaciji javne tehničke službe in volitev dveh članov v kuratorij za teh. vis. šol. tečaj.

Ij Mestni papirnat drobiž. Finančno ministrstvo je dovolilo mestni občini v Osjeku, da izda za 10.000 K papirnatega drobnega denarja pa 10, 20 in 50 vinarjev. — Ne bi bilo na mestu, da ukrene ljubljanska občina nekaj sličnega? Gotovo bi bil tak denar pripravljen kot so znanike, ki jih danes uporablia že skoro cela Ljubljana vsled pomanjkanja kovanega drobiža.

Ij Popravek. V nedeljskem oglašu tvrdke Gregorc & Verlič, Ljubljana se mora pravilno glasiti po najnižjih cenah, kar so cenj. čitatelji itak sami opazili.

Najnovejše.

UREDITEV NAŠIH MEJA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. V zvezi s poročili, ki so došla iz Pariza povodom določevanja meja med kraljestvom SHS in Italijo, je bilo več posvetovanj ministrskega sveta. Na podlagi poročil iz Pariza še nismo definitivno odbiti in še vedno obstoji nuda, da bomo uspeli v naših zahovah. Nam nudijo kompenzacije na druge strani, ki jih pa kraljevska vlada kategorično odbija.

PROSLAVA OBLETNICE DR. JOVANA ŠKERLICA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. V nedeljo je bila v Belgradu svečana proslava obletnice smrti dr. Jovana Škerliča, srbskega književnika in publicista. Vršila se je svečana akademija, na kateri je govorilo več narodnih poslancev in kulturnih delavcev. V imenu Slovencev je govoril dr. Lovrenčič, ki je primerjal pokojnega dr. Škerliča s slovenskim pisateljem Ivanom Cankarjem. Zvečer se je predstavljal v gledališču Kačičev »Gazavac pred sudom«, ki je slavnost primerno zaključil.

SKOF DR. LANG V BELGRADU.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Zagreb, 19. maja. Včeraj se je vrnil iz Belgrada škof dr. Lang, ki je bil v Belgradu v važnih cerkvenih poslih. Vest belgrajske »Pravde«, da je bil v Belgradu tudi nadškof dr. Bauer, ni točna.

DR. TRESIĆ-PAVIČIĆ O ITALIJANSKIH TEŽNJAH.

*

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Zagreb, 19. maja. Dr. Tresić-Pavičić, bivši poslanec Brača, Hvara in Visa, je napisal v »Journal des Debats« članek o otoku Visa, v katerem pobiha na podlagi točnih podatkov italijanske zahteve na ta otok. Članek protestira proti pretenzijam imperializma Italijanov. Dr. Tresić-Pavičić pravi na koncu med drugim: Mi zahtevamo samo plebiscit, to je — vox populi, vox dei, in sicer za vse sporne kraje in vsa sporna mesta, tudi za Reko in Trst. Mi nočemo nikdar dovoliti, da bi se slovanski kraji kot je otok Vis samovoljno priznali Italiji. Kot zastopnik tega otoka protestiram proti taki rešitvi, ki bi povzročila samo težke posledice, za katere bi pred zgodovino padla odgovornost na glave onih, ki bi bili vzrok.

VSEUCILISKE V SKOPLJU.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Na predlog ministra za prosveto je sklenila vlada, da se otvari v Skoplju vseucilišče in sicer v prvem času samo s pravno in filozofsko fakulteto.

ZAPISNIKI NARODNEGA PREDSTAVNIŠTVA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Za nekoliko dni se bodo pričeli izdajati stenografski zapisniki sej narodnega predstavnštva. Zapisniki bodo izhajali v obliku revije. V bočo bo izšla za vsak sestanek parlamenta posebna številka, ki se bo tiskala v 10.000

izvodih. Zapisniki se bodo pošiljali vsej občinam, državnim uradom, knjižnicam in časnikom.

SLADKOR ZA NAŠO DRŽAVO.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Kakor se poroča iz ministrstva za prehrano, bo v najkrajšem času dovoljen sladkor za naše kraljestvo. Sladkor se bo prodajal po monopolnih cenah v trgovinah.

VODJA SOCIALISTICNE LEVICE — KONFINIRAN.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Zagreb, 19. maja. Kakor znano, je zagrebška policija prepovedala dr. Radoševiću, vodji zagrebške socialistične levice, zapustiti mesto Zagreb. Dr. Radošević je sedaj objavil v javnosti pritožbo, ker mu policija krati osebno svobodo.

NEVAREN BOLJESEVIK — ARETIROVAN.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Zagreb, 19. maja. Iz Osjeka javljajo, da je te dni aretirala vojaška policija opasnega bolješeviškega agitatorja Antona Jarnovskega.

MORNARJI ODŠLI IZ ZAGREBA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Zagreb, 19. maja. Danes ob 6. uri popoldne je odšel iz Zagreba mornariški oddelek, ki je bival tu od časa prevrata.

ITALIJANSKA NASILSTVA.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Reka, 19. maja. Italijanske vojaške oblasti marljivo iščejo nabiralce podpisov za brzojavko Wilsonu, da se naj vse jugoslovanske pokrajine priklapijo kraljestvu SHS. Vršile so se hišne preiskave pri večjem številu oseb, a brez povoljnega uspeha.

ITALIJANSKO ČASOPISJE FROTI ANGLIJI IN AMERIKI.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Reka, 19. maja. Radi odločitve entente v vprašanju trgovske mornarice bivše monarhije, napada italijansko časopisje najostrejše Anglij in Ameriko. Lokalni italijanski listi ne zaostajajo v tem za onimi iz Italije.

IZVOZ V GRŠKO.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Iz ministrstva za trgovino in industrijojavljajo, da je v Grško dopuščen iz južnih krajev izvoz raznega blaga, ki ga potrebujejo v Grški.

LDU Belgrad, 19. maja. Trgovsko ministrstvo poroča, da je dovoljen iz Jugoslavije v Grčijo izvoz sira, usnja, drobne živine in karbida.

POVERJENIK ZA PRAVOSODJE V HRVATSKI IN SLAVONIJI.

(Izvirno poročilo »Slovenec«.)

m Belgrad, 19. maja. Regent Aleksander je imenoval nadzornika kaznilnice dr. Nikolo Ogorilaca poverjenikom za pravosodje v Hrvatski in Slavoniji.

Zaradi 25 milijonov.

DR. ROSTOHAR PROTIV DR. UHLIŘA.

Dne 19. majnika 1919 se je pričela pod okrajnim sodnikom Ant. Lajovicem velezanimiva razprava zaradi razdaljenja čati. Dr. Mihajlo Rostohar, referent pri slovenski vsečiliški komisiji, je vložil dne 25. m. m. po advokatu dr. Oblaku proti dr. tech. Hugonu Uhliřu, inženirju v Ljubljani, sledičo tožbe:

Ravnokar sem zvedel, da me je obtoženec dolžil v odlični družbi slovenskih kulturnih delavcev v kavarni Union na nezaslišan način, da sem si kot vojak iz nekega poštnega vlaka prilastil miljone. To je govoril koncem svečana t. l.

To gorostasno trditev, ki je seveda brez podlage, je zlati izrek proti dr. med. Alojziju Kraigherju.

Včeraj (24. aprila 1919) je vpričo istega gospoda v kavarni Union v Ljubljani izreklo slično krivično obdolžitev, da sem si dal pri vojakih na nepošten način nositi erarično blago na dom, si torej tuje blago na zločinski način prilastil in da je on (dr. Uhliř) že ali da je napravil zoper mene ovadbo, in pri tem kaznal neke papirje. Zahteva se, da se dr. Uhliř strogo kaznuje.

Dr. Uhliř in njegov zagovornik dr. Vodušek podasta slediči zagovor:

Dr

smrtnimi poškodbami v celovški bolnici. Podžupana Hartmana so nemški vojaki na vsak način hoteli dobiti v pest. Ponovno so ga iskali kriče: »Wo ist der Schwarze, ist er mit den Krainern fort? Wenn wir ihn erwischen, kriegt er mit dem Gewehrkolben über den Schädel und wird er zerstückelt.« Prosluli pliberški Eberwein, žitni komisijonar, je prišel z nemškimi vojaki k Hartmanu, rekoč: »Die Jugoslavia hat mir nur ein Paar Pferde requiriert, jetzt nimm ich von Hartmann diese,« ter jih odgnal ob asistenci vojaštva. Sedaj je Hartmanova kmetija popolnoma brez vprezne živine in mora družina prošačiti za isto pri dobrih sosedih, da zamore najnujnejše poljsko delo opraviti in posejati. Pobrali so tudi ves živež in hoteli družino ponovno aretirati. Na plenitev k Hartmanu je pivedel nemške tolpe izdajalec ml. Krasnik, železniški delavec na Holmci. Ko je žena župana Kralja bila obveščena, da so nemški razbojniki njeni trgovini in kmetiji popolnoma oropali, se je napotila nemudoma v Pliberk k vojnemu poveljstvu, da protestira in prosi, naj odredi, da se vsaj ne oropa kmetija na Dolgembardu. Poveljnik ji je obljubil da takoj pošlje patruljo v varstvo in da se ne bode ničesar več zgodilo. Ko pa pride do smrti preplašena žena domu, je stal pred njo popolnoma prazno zidovje. Odgnali so vse konje in vso govejo živino, pobrali ves živež, vso obleko, sploh vse, kar je bilo premičnega pri hiši. Županova žena je morala pri sosedih prosiči za obliko zase in za svojo deco. Ker niso našli župana doma, so hoteli ustreliti njegovega festletnega sina, katerega pa je pravčasno otela poštena dekla. Ženo so sosedje skrili, sicer bi se bila druhal nad njo maščevala. Nek nemški narednik se je izjavil, da imajo že dolgo nalog, Kralja popolnoma uničiti, ker je baje največji hujščak, ki naj gre h Kranjem kruha iskat. Pri tem delu so se vrlo odlikovali grof Thurnovi rudari, ki so že komaj čakali, da se okoristijo z nemškimi boljševiki.

Zalibog se je prijelo poželjenje po blagu tudi nekaj Šmarječanov, na čelu jim Pernič. V Dobu so pri bivšem županu Likelbu odnesli vse. Starčku niso pustili niti klobuka. Pri Popu na Lešah so popolnoma oropali, tako da mora žena pri sosedih prosiči za plenice, da more svoje malo dete poviti. Oropali so nadalje pri Dobrovniku v Breznici, pri županu Rudolfu na Bistrici, pri Kielnu in pri Svetecu ravnatom. Hlebec v Podkraju je moral dati nemškim tolpm ves denar, tako tudi Najberž.

To so le posamezni dogodki, ki smo jih mogli dosedaj po ovinkih zvedeti.

Prebivalstvo je vsled teh grozodejstev tako prestrašeno, da sta v Vogerčah dve ženski umrli, več pa jih je zbolelo.

Pri županu Kralju so streljali nemški vojaki po sobah.

To postopanje nemško - boljševiške druhalji vpije do neba.

Ples in stranišče v cerkvi.

Dne 15. t. m. je prišel čez Koren koščki begunc in pripoveduje: 1 kompanija vojakov leži na Brnci, 1 kompanija v Lohčah. Vojaki imajo pri enem eventuelnem napadu od Jugoslavije odganti vso živino in opleniti kar gre.

Loška kompanija ima taborišče v cerkvi, kjer igrajo na orgle in plešajo. Vse klopi so dejali v stran.

Z monštranco se delajo norce. Za oltarjem imajo stranišče.

Absolventi tr. šole, spreten in hiter računar, lepe pisave, več tudi knjigovodstvo, korespondence in strojepisa v nemškem in slovenskem jeziku išče službe. Nastop takoj. — Naslov pove upraviščvo pod št. 3147.

Učenec išče dobrega mojstra za čevljarsko obrt, star 15 let in tako priden. Nastop učenja takoj. — Franc Kuhar, Duplje 5 pri Tržiču, Gor.

Kupim ali vzamem v najem takoj dobro idočo gostilno ali trgovino. Naslov se izve v upraviščvo lista pod št. 3089.

Soba se odda takoj solidnemu gospodu. Oprijetna lepo, električno razsvetljava in poseben vhod. Ponudbe z navedbo poklica in cene pod »Tako je na upraviščvo tega lista.

Razmere v Strnišču.

Prejeli smo od begunskega odbora: Pod tem naslovom je bil objavljen v dnevniku »Jugoslaviac« z dne 4. maja t. l. št. 108 dopis iz Strnišča, v katerem opisujejo »prizadeti« zadnje dogodke v begunskem taborišču. Z ozirom na omenjeni dopis in z ozirom na razburjenje, ki je nastalo med begunci vsled omenjenih dogodkov, je begunski odbor, ki je izvoljen na podlagi § 4. zadnji odstavek zakona o varstvu beguncev, z dne 31. dec. 1917, drž. zak. št. 15 ex 1918, in ki ima kot tak pravico soupravljati pri upravi begunskega taborišča, uvedel od svoje strani preiskavo o tej zadevi in konstatirat sledče:

Dne 14. aprila t. l. je bilo, po narociju oskrbnika Ogorelca, izročenih okoli 500 kg bele moke (ne 15 kg, kakor je v »Jugoslaviji« tiskano) pekovskemu mojstru Lozinšku v Ptiju. To količino moke se je iz tuk. skladischa odpeljalo brez vednosti predstojništva in begunskega odbora. Kako in zakaj je bilo omenjenih 500 kg moke izročenih Lozinšku, ni begunskemu odboru znano. Znano mu je samo, da je Lozinšek izjavil, da mu je oskrbnik Ogorelec neko izposodil. Ta izjava Lozinšeka mora biti znana tudi okrajnemu glavarstvu v svojem razglasu konstatirati, da so osebe osumljene nepravilnosti popolnoma nedolžne! Begunski odbor stoji na stališču, da je javno blago, katero oskrbuje za to postavljeni organ nedotakljivo za vsak drugi namen, za kateri ni določeno. Kadar pa se uporablja za druge namene, se zdi begunskemu odboru, da je taka uporaba nepravilna in da je sposobna omagati zaupanje v tistega, ki tako uporabo dovoči ali trpi. Vstrajno se v taborišču govori, da je bil od ene izmed aretiranih oseb prodan erarski konj in da se je o tem tudi vršila preiskava baje z obremenilnim izidom. Ako je to res, potem je proglašitev popolne nedolžnosti prenagliena.

Begunski odbor konstatira nadalje, da se je ravno iste dni, ko je pek Lozinšek dobi iz taboriščnih zalog moko, peklo za begunce slab kruh in so bili begunci vsled tega precej razburjeni. A'i je Lozinšek omenjeno količino moke vrnil, ni begunskemu odboru znano. Znano mu je pa, da se za begunce peče slab, neužiten kruh in da se razburjenje med begunci vsled tega še ni pogleglo.

Ker je bila moka izročena Lozinšku brez vednosti predstojništva in begunskega odbora; ker prihajajo od strani beguncev zaporedoma pritožbe zaradi slabega kruha, ki se v taborišču peče; ker ima begunski odbor pravico in dolžnost zastopati interese beguncev, je begunski odbor smatral za potreben objaviti v časopisu izid preiskave in se je tudi uradnim potom obrnil na kompetentno oblast, ki ima pri tej zadevi zadnjo besedo.

Kar se tiče očitnih groženj, ki so se

po mnenju »prizadetih« izražale, poziva begunski odbor prizadete, da pridejo z dejstvi in imeni na dan, oziroma naj se poslužijo pravice, ki jim jo daje okrajno glavarstvo v Ptiju v svojem razglasu. Begunskemu odboru je na tem ležeče, da se napravi konec sumnjenju, češ da begunci v kateremkoli si bodi oziru »očitno« ali skrivaj grozijo! Begunski odbor boda pa od svoje strani poskrbel, da javnost zve, kje se pravzaprav izražajo očitne grožnje.

Strnišče pri Ptiju, 14. maja 1919.

Begunski odbor.

Izpred sodišča.

Cigani pred sodiščem so navadna prikazen, toda te dni smo jih videli kar celo četo pred ljubljanskim okrajnim sodiščem. Orožniki so prijeli v gozdu nad Podgorjem Ljudevita Breščaka, Matija Breščaka, Vitusa Heldu, Rafaela Heldu, Marijo Heldovo, Danijelo Breščakovo, Rozo Heldovo, Olgo in Albino Breščakovo. Osumljeni so bili, da so kradli in da so vlačugarji. Orožniki so jih odvedli v Kamnik, a ker v Kamniku niso imeli dovolj zaporov, so jih odposlali v Ljubljano. Heldovi, znana voditeljska rodbina ciganov, se drže pred sodiščem bolj v rezervi. Za vse govori Ljudevit Breščak, ki milo pripoveduje: »Zivimo od muzike. Vsi muziciramo in pojemo. Vsak ima svoj instrument. S Štajerske smo prišli. V Radomljah smo doma. Denar imamo. Nismo vlačugarji, in so nas orožniki kar prijeli in gnali.« — »Koliko časa ste že zaprti?« jih vpraša g. okrajni sodnik. Ilona Heldova, ki misli gotovo, da je v Nemški Avstriji, zakliče: »Heute ist fünfzehn Tag!« Zenske dopovedujejo, da imajo otroke. Vsi kašljajo, ker nomad zbole, če je zaprt. Sodnik je prisodil Ljudevitu Breščaku, Matiju Breščaku, Vitusu Heldu 1 mesec, Danijeli Breščakovi, Olgi in Albini Breščakovi, ki imajo otroke, tri tedne; mlajšim Mariji Heldovi, Rozi Heldovi in Rafaelu Heldu pa 14 dni strogega zapora.

Obsojena tačna. Janez Gašperlin in Matija Oder iz Fužin sta dobila prvi dva meseca, drugi pa dva tedna ječe, ker sta kradla. Fanta sta jokala, ko se je razglasila obsoda.

Nepoboljšiv tat in vlamilec Franc Kavčič od Sv. Ane pri Tržiču je bil že desetkrat kaznovan: tativne in druge reči je zagrešil. Pred vojsko je delal na železnični v Beljaku. Pri vojakih so mu dali štiri leta, ker je zapustil stražo, a so mu jih »šenkali«, ker je šel na fronto. Iz Pliberka je prišel 3. t. m. v Zgornjo Kokro, kjer je vlamil z dvema vojakoma v gostilno Hellene Pavšlarjeve, ki je odšla zgodaj od doma. Vlamilci so odnesli 112 kron denarja in drugega blaga v skupni vrednosti 157 kron. Predsednik Kavčiču po prečitanju obtožnice: »Ali je res to, kar smo prebrali?« — Kavčič: »Res.« — Dve uri po izvršenem vlamu so Kavčiča že prijeli orožniki. Sodišče je prisodilo Kavčiču 6 mesecev težke ječe.

Mlada žejna tatica. Mlado 14letno dekle je bilo te dni pred mladinskim sodnikom. Starši so strogi, dekle je pa žepravna tatica. In prefrigana. Neki gospoj je ukradla nedavno denarnico, v kateri je bilo 3000 kron, dva ali tri dni po obravnavi je zopet kradla in izmaknila na peronu glavnega kolodvora gospoj Ceciliji

za gospoda boljšega poklicnika

se išče takoj pridna

hišna oskrbnica

30-40 let stara ki ima svoje

lastno stanovanje v Ljubljani.

Ponudbe pod šifro »Oskrbnica«

na upraviščvo »Slovenca«.

3058

Stročnico za cigarete, cigaretni papir

in potni kovček.

servijate iz papirja, pišemski papir

v mapah 10 10

dobavljajo ugodnih en-

dobro ceneh

J. M. ORAWETZ, & Co., Dunaj

XV. Schwaigerstrasse 47 49.

Za gospoda boljšega poklicika

se išče takoj pridna

Palice

fino izvršene in okovane za

izprehod itd. nudimo gro-

sistem in tudi naravnost

trgovinam na drobno in

debelo. Zdrobne države S. H. S. —

Prva Jugoslovanska tvornica

čapova v SUNJI, Hrvatsko.

3134

V delo se sprejme

tako proti dobrati več:

lesarjev, slavb. mizarjev,

kolarjev, zidarjev,

kleparjev, koscev.

Zglasti se pri Državnemu posredovalničku za delo v Ljubljani (Gradische 4).

500 kron nagrade

dobi, kdor preskrbi ali odstopi boljši

trgovski obitelji

v mestu, obstoječe iz 2-4 sob s pritlikin-

mi za takoj ali 15. junij. Ponudbe se

prosi pod »Trgovec št. 3140« na upravo

tega lista. Odkupi se tudi celotna oprava.

3134

zalogoči ostali.

3134

Zahvala.

Za vse blage dokaze srčnega sočutja povodom smrti

našega nepozabnega, iskreno ljubljenega očeta, starega

oca, brata in tista — gospoda

Fran Perhauza

domobr. evid. višjega oficijala v p.

izrekamo preč. duhovščini, p. n. gg. uradnikom, učitelj-

stvu, meščanom, pevcem, kakor tudi vsem drugim iz

Krškega in okolice, ki so ga spremili k zadnjemu po-

čitku, najsrčnejso zahivalo.

V Krškem, 15. maja 1919.

Zalusoči ostali.

3134

Zahvala.

Za vse blage dokaze srčnega sočutja povodom smrti

našega nepozabnega, iskreno ljubljenega očeta, starega

oca, brata in tista — gospoda

Fran Perhauza

domobr. evid. višjega oficijala v p.

izrekamo pre

